मन्दभाइणीए एक्कज्जेव्व डुहिदा। सा वि तए कहिं पि देसन्तरे दिण्णा। दूरट्ठिदेण जामाडुणा से पाणिग्गहणं कधं भविस्सदित्ति इमाए चिन्ताए अप्पा वि ण मे पडिभादि किं उण णच्चिदव्वं।

सूत्रधारः। आर्ये। दूरस्थितेनेत्यलमुद्वेगेन। पश्य।

5 द्वीपादन्यस्मादपि मध्यादपि जलनिधेर्दिशोऽप्यन्तात्।
आनीय कटिति घटयति विधिरभिमतमभिमुखीभूतः॥

नेपथ्ये। साधु भरतपुत्र साधु। एवमेतत्। कः संदेहः। द्वीपादन्यस्मादिति पुनः पठति।

सूत्रधारः। आकर्ण्य नेपथ्याभिमुखमवलोक्य च। आर्ये। किमतः परं विलम्बसे। नन्वयं मम कनीयान्भ्राता गृहीतयौगंधरायणभूमिकः प्राप्त एव। तदेहि। नेपथ्यग्रहणाय

10 सज्जीभवाव। इति निष्क्रान्तौ।

इति प्रस्तावना।

ततः प्रविशति यौगंधरायणः।

यौगंधरायणः। एवमेतत्। कः संदेहः। द्वीपादन्यस्मादिति पुनः पठित्वा। अन्यथा क्व सिद्धादेशप्रत्ययप्रार्थितायाः सिंहलेश्वरदुहितुः समुद्रे प्रवहणभङ्गनिमग्नायाः फलका-

15 सादनं क्व च कौशाम्बीयेन वणिजा सिंहलेभ्यः प्रत्यागच्छता तदवस्थायाः संभावनं रत्नमालाचिह्नायाश्चेहानयनम्। सर्वथा स्पृशन्ति नः स्वामिनमभ्युदयाः। विचिन्त्य। मयापि चैनां देवीहस्ते सगौरवं निक्षिपता युक्तमेवानुष्ठितम्। श्रुतं च मया। बाभ्रव्योऽपि कञ्चुकी वसुभूतिना सिंहलेश्वरामात्येन सह कथं कथमपि समुद्रादुत्तीर्य कोसलोच्छित्तये गतस्य रुमण्वतो मिलित इति। तदेवं निष्पन्नप्रायमपि प्रयोजनं न मे धृतिमावहति। कष्टोऽयं

20 खलु भृत्यभावः। कुतः।

प्रारम्भेऽस्मिन्स्वामिनो वृद्धिहेतौ दैवेनेत्थं दत्तहस्तावलम्बे।
सिद्धेर्भ्रान्तिर्नास्ति सत्यं तथापि स्वेच्छाचारी भीत एवास्मि भर्तुः॥

नेपथ्ये कलकलः।

यौगंधरायणः। आकर्ण्य। अये। यथायमभिहन्यमानमृदुमृदङ्गानुगतसंगीतमधुरः पुरः

25 पौराणामुच्चरति चर्चरीध्वनिस्तथा तर्कयामि। मदनमहमहीपांसं पुरजनप्रमोदमवलोकयितुं प्रासादाभिमुखं प्रस्थितो देव इति। ऊर्ध्वमवलोक्य। अये कथम्। अधिरूढ एव देवः प्रासादम्। य एष

विश्रान्तविग्रहकथो रतिमाञ्जनस्य चित्ते वसन्प्रियवसन्तक एव साक्षात्।
पर्युत्सुको निजमहोत्सवदर्शनाय वत्सेश्वरः कुसुमचाप इवाभ्युपैति॥

30 तद्यावद्गृहं गत्वा कार्यशेषं चिन्तयामि। इति निष्क्रान्तः।

इति विष्कम्भकः।